

Той се намѣри съ вѣйводата, който му каза: „като дойдатъ момчетата въ тѣзи околностъ да тракатъ камани, а азъ ще удря три пкти дръжката на пушката си и това ще бѣде помежду ни за таенъ знакъ“. Кавлаковъ се върна за градътъ и събщи тайниятъ знакъ на Илариона и Г. Тиховъ: Д. Кировъ, който си бѣше дошелъ него денъ отъ Гюнъ-Гюрмесъ и знаеше дѣ се намиратъ по прѣди-излѣзлитъ, Кавлаковъ му каза, че има момчета да излѣзатъ и да ги заведе при тѣхъ. Той прие съ готовность и отиде при събранитъ момчета въ дядовата Господинова градина. Всичкитъ тамъ събрани, той ги поведе къмъ аязмата въ Кишлика, нарѣчена Св. ~~Георгиюва~~ ^{Кримица}, като вървяха раздалчени единъ отъ други. Тѣ бѣха: Иларионъ Драгостиновъ, Георги Тиховъ, Андонъ Кутевъ Ганчевъ, Петръ Бановъ (дикиджия), Георги Колювъ отъ Кортенъ, Ставри Ненчовъ, деди-Петръ Гендовъ, Цаню Александриевъ, Юрданъ Димитровъ (калайджия), Стефанъ Кънчевъ Шекерджиевъ и Юрданъ Бакарджиевъ. Събранитъ се отпразвиха въ нощната темота по пжтеката надъ аязмата и заминаха за Кашлинскитъ лозя. Като пристигнаха тамъ потракаха три пкти съ камани, и като се ослушваха, подиръ малко чуха дървенъ ударъ, който се чуваше по-ясно. Това бѣше вѣйводата, който съ ударѣтъ на пушката си размѣни знакътъ си. Като се събраха при познатитъ знакове, отпразвиха се прѣзъ Урумъ-Тарленскитъ пжтъ прѣзъ-нощъ и отъ тамъ за Гюнъ-Гюрмесъ, дѣто бѣха другитъ. Вѣйводата имъ каза, прѣди тръгванието, да вървятъ раздалечъ единъ отъ други. Никой да не пие тютюнъ. Да се отбиватъ отъ пжтьтъ и да се хващатъ за ножовѣтъ си и пушкитъ си, когато видятъ, че иди нѣкой; а ако е опасенъ за тѣхъ да ги прѣдаде отъ дѣ сж минали: „очиствайте го“ казалъ вѣйводата: „Въ хжшовекитъ сърдца да нѣма милость